

Overfugt over Statsgjældens Beløb og Bestandele indtil den 31te Marts 1855, tilligemed en Fortegnelse over alle de Renter, som ere blevne udbetalte. Det er aldrig faldet mig ind, at denne Forklaring ikke skulde være en tilstrækkelig Oplysning for Statsrevisionen for at komme til Kundskab om, hvorledes Forholdet var i saa Henseende.

Jeg skal endelig bringe i Thingets Erindring, at det er ganske mærkverdigt, at denne Fordring om, at enhver Overskridelse af Finantsloven, der kan findes i Regnskabet, skal indstilles til Afgjørelse, er opstillet i denne Session paa samme Tid, som der i Finantsloven, saaledes som jeg ved denne Lovs første Behandling tillod mig at henlede Thingets Opmærksomhed paa, findes en Udgift, som er bevilget, uden at der til samme er anført noget Tal. Det vil være i Thingets Erindring, at jeg ved Finantslovens første Behandling gjorde nogle formelle Bemærkninger, og at jeg ogsaa gjorde opmærksom paa, at der under Justitsministeriet S. 9 Pag. 20 fandtes en Tilføjning af Folkethinget — det var nemlig ikke udgaaet fra Ministeriet — hvori der stod, at foruden de Penge, der bevilges til en Dampskibsforbindelse mellem Danmark, Island og Færøerne, gives tillige „Erstatning for udlagt Læsteafgift“. Her var altsaa en Udgift, hvortil der ingen Sum var anført, og saa vil man endda sige, at enhver saadan Uoverensstemmelse mellem Regnskabet og Finantsloven skal indstilles til Rigsdagens Afgjørelse. Det forekommer mig, at dette er en forunderlig Sammenblanding af de Fordringer, man stiller til Statsrevisionen, og den Maade, man selv forfatter Loven paa.

Den ærede Ordfører har allerede gjort opmærksom paa, at forsaavidt der er Spørgsmaal om den Periode, som Regnskaberne skulle omfatte, maa der tilføies „saavidt mulig“, og dette er Noget, hvori jeg ganske kan samstemme. Det er imidlertid ikke nogen ny Ouestion, der her er fremkommen; Statsrevisionen for 1850—51 har i sin afgivne Beretning meget vidtløftig behandlet dette Spørgsmaal; den havde mange Forhandlinger med Ministeriet om dette Punkt og Resultatet vil findes i den Beret-

ning, som i sin Tid er afgiven. Statsrevisionens Majoritet kom til den Anskuelse, at det ikke lod sig praktisk gennemføre saaledes absolut at opstille, at alle de specielle Regnskaber skulde omfatte hverken meer eller mindre end Finantsaaret; navnlig er dette udtalt med Hensyn til det stemplede Papir, om hvilket man havde en skriftlig Forhandling med Ministeriet og, saavidt jeg huffer, var den Hovedbetragtning, som Ministeriet gjorde gjældende, hvorfor dette specielle Regnskab maatte slutte sig til Kalenderaaret og ikke til Finantsaaret, den, at naar man stemplede Papiret med et dobbelt Aarstal, s. Ex. 1853 og 54, vilde det i Praxis give Anledning til mange Feiltagelser, ikke til Besvigelser af Kongens Kasse, idet Folk, som ere ukyndige i Regnskabsvæsenet, vilde troe, naar de see det ene Aarstal, at de bruge det rigtige Papir, ja at der vel kunde findes Mænd, der vilde benytte denne Ukyndighed og med Villie faae dem til at benytte urigtigt Papir, for derved at faae de Ukyndige i deres Magt.

Jeg skal endnu kun med Hensyn til den anden Post gøre opmærksom paa, at der i den anden Sætning, saavidt jeg skjønner, findes en forunderlig Sammenblanding Sted af Udtrykkene, som det er vanskeligt at forklare, idet der staaer, at de Poster, der ere betegne de som calculatoriske, skulle, hvis de overskrides, nøiagtig oplyses, saa at det kan sees, hvorfra Overskridelsen har sin Oprindelse. Jeg skal med Hensyn til Udtrykket „calculatorisk“ tilbagekalde i Erindringen det formelle Spørgsmaal, som jeg rettede til Ministeren ved Finantslovens første Behandling og hvoraf Resultatet var, at han erklærede sig enig med mig i, at en calculatorisk Post er en saadan, hvor Ting er bevilget, men ikke nogen bestemt Sum. Naar der siges, at der er bevilget saa og saa meget til Refusion for Tiende, da er det den Kornafgift, som skal svares, der er bevilget, men ikke Summen, idet det er umuligt forud at vide, hvor høi Capitelstærken vil blive. Det er en Grundsætning, som har været vedtaget af Rigsdagen lige fra Begyndelsen af; den er, hvis jeg ikke feiler, allerede udtalt paa den første Rigsdag. Naar her